

Fra Vietnam til G20: Gør protester en forskel længere?

Demonstranter forsøger at råbe verdens ledere op under G20-mødet i Hamborg. Historien rummer mange eksempler på, at protester kan skabe forandring

TOBIAS STERN JOHANSEN
SKRIVER FRA TYSKLAND

johansen@k.dk

Stemningen på den røde løber bag det massive sikkerhedsopbud var et studium i diplomatisk snilde og forhandling, da den tyske kansler Angela Merkel i går bød lederne af verdens rigeste lande velkommen til G20-topmøde i Hamborg.

Udenfor i den tyske havneby gader herskede den totale modsætning: Antikapitalistiske demonstranter satte ild til biler og kastede flasker efter politiet, som svarede igen med peberspray og vandkanoner. Mindst 160 politibetjente blev såret under de voldsomme sammenstød, og

hundredvis af betjente blev tilkaldt som forstærkning.

Langt størstedelen af de cirka 100.000 demonstranter, som er taget til Hamborg under det to dage lange topmøde, protesterer fredeligt mod fattigdom, klimaforandringer og en kapitalisme, som ifølge dem er gået grassat og bidrager til voksende ulighed. Men optøjerne vil overskygge deres sag, mener **Sabrina Zajak, professor i globaliseringskonflikter og sociale bevægelser ved Ruhr-Universitet Bochum.**

”Det er vanskeligt for G20-demonstranterne at få indflydelse på den offentlige mening i betragtning af volden og det dominerende fokus på volden i medierne. Volden

undergraver legitimiteten hos hele bevægelsen,” siger hun.

Historisk set er der dog adskillige eksempler på, at protestbevægelser har ført til politiske forandringer. Der går en direkte linje fra G20-protesterne til den såkaldte globale retfærdighedsbevægelse, som har rødder i 1960’ernes protestbevægelser – herunder atommarcherne og modstanden mod Vietnam-krigen – men som først tog form i 1990’erne. Bevægelsen formåede at samle vidt forskellige grupper såsom kvindebevægelsen og forskellige miljøbevægelser, påpeger professor Sabrina Zajak.

”Bevægelserne har tidligere haft stor succes med for eksempel at skabe politisk fo-

kus på klimaforandringer og kvinders rettigheder,” siger hun og henviser til klimaaftalen i Paris.

Demokratiforsker og professor i statskundskab ved Aarhus Universitet, Svend-Erik Skaaning, peger ligeledes på, at folkelige protester ofte har ført til forandring. Påskekrisen herhjemme er et godt eksempel: Da kong Christian X afsatte ministeriet Zahle II i Danmark i 1920, førte store demonstrationer og trussel om generalstrejke til, at de store partier sammen med kongen blev enige om at udskrive nyvalg, inden krisen endte i vold.

FORTSÆTTER SIDE 7

